

**[Holmberg.]**

politik. Jeg ved ikke, om jeg har ret i det, jeg nu fremfører, men jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om ministeren ikke tror, at overskuddet på Store-Bælt ville blive af samme størrelsesorden, selv om man ned sætter taksterne på Store-Bælt. Jeg går ud fra, at ministeren er klar over, at der er mange, der bruger andre overfarter, fordi de mener, at taksterne er for høje. Jeg stiller dette op som et spørgsmål her i folketinget. Vi kan drøfte videre i udvalget, om det ikke var en overvejelse værd at prøve en sådan fremgangsmåde i hvert fald i et år, så vi kan se, om min mening er rigtig.

Om taksterne i øvrigt vil jeg sige, at vi selvfølgelig er villige til at drøfte disse i udvalget. Vi kan se på de enkelte områder, og det er klart, at vi også er villige til at skaffe dækning.

Til sidst vil jeg komme med en mere principiel betragtning, og det er en betragtning, som jeg egentlig er ked af at fremføre, men jeg gør det nu alligevel. Vi er jo enige om, at underskuddet er for stort, og jeg tror egentlig, at vor nuværende generaldirektør gør sit yderste for at skaffe balance og for at være med i en moderne rationalisering, men jeg lægger ikke skjul på, at jeg tror, vi mangler en ung, dygtig forretningsmand, og så tilføjer jeg: uden for etaten, til at lede Danmarks største vognmandsforretning: danske statsbaner. Det er nemlig ikke nok at være dygtig til at se på en køreplan. Uden at drage sammenligning i øvrigt — det kunne jeg godt gøre — kunne vi måske tænke på SAS. En ung, dygtig forretningsmand har sikkert sin store andel i, at det store underskud for bare nogle år siden nu er forvandlet til overskud.

Det sidste er selvfølgelig principielle betragtninger, og jeg mener, de hører med, når vi nævner og drøfter taksterne i forbindelse med det store underskud på danske statsbaner.

Endnu en gang vil jeg tilføje, at vi selvfølgelig er villige til en saglig drøftelse i udvalget.

**Ninn-Hansen:** Den højtærede minister for offentlige arbejder har mange egenskaber. Jeg tænker selvfølgelig på mange gode egenskaber, men det ville vel nok kunne modsiges, hvis man ville hævde, at opfindsomhed

hører til den højtærede ministers mest fremtrædende egenskaber. Det kan godt være, den højtærede minister selv betragter det som en af de allerbedste egenskaber, han har, at han ikke er så præget af opfindsomhed. Vi kender jo lovforslag af denne karakter. De kommer til os hvert år ved overgangen mellem vinteren og foråret; de skyder frem næsten lige så sikkert som vintergækkerne og er vel egentlig af nogenlunde samme karakter. Den højtærede minister kommer altså ikke overraskende for os med disse takstforhøjelser.

Hvis den højtærede minister ikke har opfindsomhed, må jeg til gengæld sige, at det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen har det. Det lykkedes endda det ærede medlem at sætte statsbanernes underskud i forbindelse med spritbilisterne. Jeg er ikke helt klar over, om DSB er særlig tjent med denne sammenligning, og jeg er heller ikke ganske klar over hensigten med, at det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen nævnte spritbilisterne i denne forbindelse. Jeg ved ikke, om tanken var, at spritbilisterne skal betale underskuddet. Det lyder nu ikke på forhånd særlig rimeligt, men vi har jo nærmest lovet i dag, at vi ikke vil afvise nogen af regeringens forslag på forhånd, så vi kan selvfølgelig drøfte alting. Men jeg kan som sagt ikke rigtig se rimeligheden i denne sammenligning.

Den højtærede ministers forslag vil vi selvfølgelig overveje ud fra det principielle synspunkt, at statens virksomheder må være rentable, men vi er jo klar over, at det forslag, den højtærede minister stiller vedrørende statsbanernes takstforhøjelser, ikke bringer den balance, vi ønsker. Vi vil dog alligevel drøfte dette forslag og også drøfte enkeltheder, selvfølgelig ikke her ved første behandling, men i udvalget.

Den højtærede minister ved fra tidligere lejligheder, hvilke synspunkter vi lægger vægt på. Jeg vil gerne fremhæve, at vi bl. a. lægger vægt på, at vi ikke belaster de folk for stærkt med takstforhøjelser, der skal bruge toget dagligt til deres arbejdsplads. Da den højtærede minister i øvrigt ikke ved sit forslag har kunnet anvise balance, er der vel en yderligere grund til at se på de andre veje, omend ikke den af det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen antydede. Da vi sidst drøftede spørgsmålet om statsbanernes virk-